

какъ трѣбва да сторѣж: да растуриж житницы-тѣ ми и да направѣхъ други, много поголѣмы отъ прѣжни-тѣ, да съберѣхъ въ нихъ всичко-то ми жито, всичко-то ми богатство, и да кажѣхъ на душѣ-тѣхъ ми: душе, ты имашъ богатство, което ще ти бѣде доста на много години, покой ся, яждь, пѣй и весели ся!“ Но Богъ му казалъ: „безумне! таѣхъ нощъ ще ся земе душа-та ти отъ тебе; кому ще оставишь твое-то богатство?“ На таѣхъ притѣжъ Иисусъ Христосъ притурилъ слѣдующе-то: „Така быва съ оногова, който ся грижи да събира богатство, а не мысли да угождава Богу.“

„Нѣкой си человекъ ималъ два сына,“ говорилъ Спаситель. „Той казалъ на пѣрвыя отъ нихъ: „сыне мой! иди, работи на лозѣ-то ми!“ Но сынъ-тѣхъ му отговорилъ: „не щѣхъ да идѣхъ,“ а послѣ ся раскаялъ и отишълъ да работи на лозѣ-то. Баща имъ отишълъ при другия сынъ и казалъ му: „иди, работи на лозѣ-то ми.“ Той отговорилъ: „тойзи часъ отивамъ,“ но не отишълъ. — Кой отъ двамата е исполнилъ волѣхъ-тѣхъ на бащѣхъ си?“ — „Пѣрвыя-тѣхъ,“ отговорили слушатели-тѣхъ. Тогава Господъ казалъ на фарисеи-тѣхъ: „истина, истина ви говорижъ, че мытари-тѣхъ и грѣшници-тѣхъ ще влѣзѣхътъ прѣди васъ въ Царство небесно! Като дойде до васъ Иоаннъ Креститель да ви научи на истинѣхъ-тѣхъ, вы не му повѣрвахте; но мытари-тѣхъ и грѣшници-тѣхъ му повѣрвахѣхъ. Вы видите и не ся раскаивате!“

„Нѣкой ималъ смоковницѣхъ въ градинѣхъ-тѣхъ си,“ говорилъ Иисусъ Христосъ. „Три години той чакалъ плодъ отъ таѣхъ смоковницѣхъ, но ничто не получилъ. Тогава той казалъ на градинаря: „ето станѣхъ вече три години, какъ дохождамъ да трѣсѣхъ плодъ на това дрьво и не намирамъ. Отсѣчи смоковницѣхъ-тѣхъ, да не държи тукъ мѣсто-то безъ никоѣхъ ползѣхъ.“ Градинаря-тѣхъ отговорилъ: „Господине! остави ѣхъ още едикъ годинѣхъ. Азъ щѣхъ ѣхъ обкопѣижъ и щѣхъ ѣхъ обсиѣхъ съ гной; тогава, негли, ты принесе плодъ; но ако и тогава не даде плодъ, то повели да ѣхъ съсѣкѣхъ.“